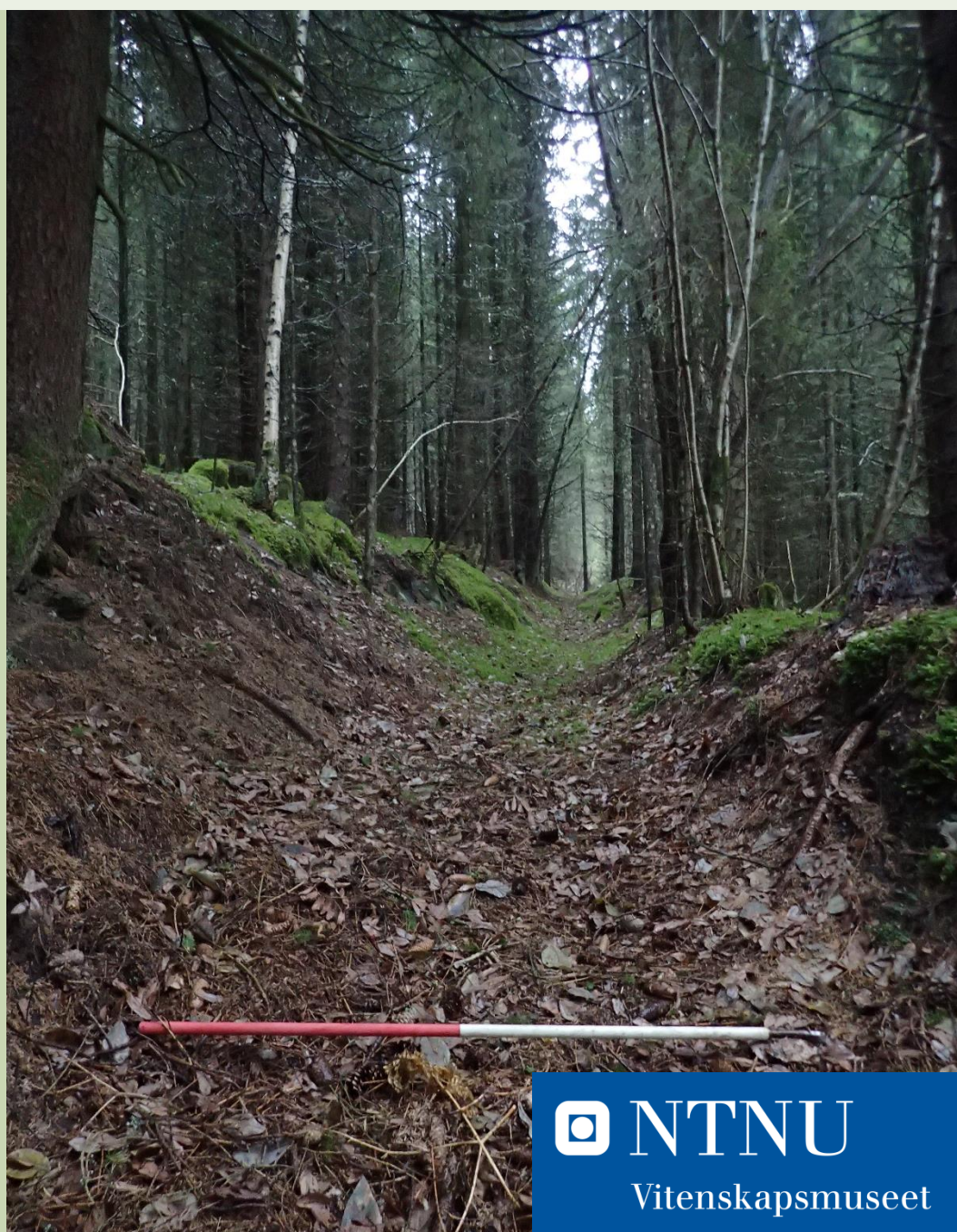

Synne Husby Rostad og Merete Moe Henriksen

Arkeologisk undersøkelse av hulveganlegg Myrin, Skaun kommune, Sør-Trøndelag

NTNU Vitenskapsmuseet
arkeologisk rapport 2018-16

NTNU Vitenskapsmuseet arkeologisk rapport 2018:16

Synne Husby Rostad og Merete Moe Henriksen

**Arkeologisk undersøkelse av hulveganlegg Myrin,
Skaun kommune, Sør-Trøndelag**

NTNU Vitenskapsmuseet arkeologisk rapport

Dette er en elektronisk serie fra 2014. Serien er ikke periodisk, og antall nummer varierer per år. Rapportserien benyttes ved endelig rapportering fra prosjekter eller utredninger, der det også forutsettes en mer grundig faglig bearbeidelse.

Tidligere utgivelser: <http://www.ntnu.no/vitenskapsmuseet/publikasjoner>

Referanse

Husby Rostad, S. og Moe Henriksen, M.: NTNU Vitenskapsmuseet arkeologisk rapport 2018:16. Arkeologisk undersøkelse av hulveganlegg Myrin, Skaun kommune, Sør-Trøndelag.

Trondheim, november, 2018

Utgiver

NTNU Vitenskapsmuseet
Institutt for arkeologi og kulturhistorie
7491 Trondheim
Telefon: 73 59 21 45
e-post: postmottak@museum.ntnu.no

Ansvarlig signatur

Bernt Rundberget (Instituttleder)

Kvalitetssikret av

Ellen Grav Ellingsen (serieredaktør)

Publiseringstype

Digitalt dokument (pdf)

Forsidefoto

Hulveg på Myrin, Da61128_002, Foto: Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet

www.ntnu.no/vitenskapsmuseet

ISBN 978-82-8322-154-1

ISSN 2387-3965

Sammendrag

Husby Rostad, S. og Moe Henriksen, M.: NTNU Vitenskapsmuseet arkeologisk rapport 2018:16. Arkeologisk undersøkelse av hulveganlegg Myrin, Skaun kommune, Sør-Trøndelag.

Senhøsten 2016 ble det foretatt en arkeologisk undersøkelse av et hulveganlegg (ID: 122707) på gården Myrin nordre i Skaun kommune. Hulveganlegget ligger godt synlig i terrenget og har tre parallelle hovedløp. Muntlige kilder om anlegget forteller at vegen har blitt godt brukt opp til nyere tid. Selve målet med utgravningen var å innhente informasjon om bruken av vegen og eventuelt påvise ulike faser.

Bortsett fra en påvisning av tre hulvegtraseer, ga maskinell sjakting/snitting av hulveiene og søk med metalldetektor ingen klare indikasjoner om bruksfaser eller utbedringer av vegaanlegget.

Nøkkelord: hulveganlegg – Myrin – Skaun – Sør-Trøndelag

Synne Husby Rostad og Merete Moe Henriksen, NTNU Vitenskapsmuseet, Seksjon for arkeologi og kulturhistorie, NO-7491 Trondheim

Summary

Husby Rostad, S. og Moe Henriksen, M.: NTNU Vitenskapsmuseet arkeologisk rapport 2018:16. Arkeologisk undersøkelse av hulveganlegg Myrin, Skaun kommune, Sør-Trøndelag.

This report presents the result of an archaeological excavation carried out at Myrin, Skaun in 2016. The main purpose of the excavation was to gather information about a sunken lane with three parallel paths next to each other (Askeladden ID: 122707). Old sunken lanes like the ones at Myrin are the effect of peoples travelling by foot or by horse through the landscape. The archaeological investigation carried out in 2016 documented three different main lanes and some minor crossings in-between. No significant metal finds turned up during metal detecting and no traces of lane improvement or maintenance was documented.

Key words: pathway – Myrin – Skaun – Sør-Trøndelag

Synne Husby Rostad og Merete Moe Henriksen, Museum of Natural History and Archaeology,
The Norwegian University of Science and Technology, NO-7491 Trondheim, Norway

Arkivreferanser

Myrin 2016

Intrasisnr	2016/227
AskeladdenID	122707
Saksnummer (ePhorte)	2016/14727
Aksesjonsnummer	2016/227
Fotonr	Da61128
Kartskapnr	11092-11096

Fylke	Sør-Trøndelag
Kommune	Skaun
Gårdsnavn	Myrin nordre
Gårdsnummer	166/1
Lokalitet	Myrin
Kulturminnetype	Hulveganlegg
Datering	Usikker, mulig forhistorisk

Innhold

Sammendrag	4
Summary	5
Arkivreferanser	6
1. Bakgrunn for undersøkelsen	9
1.1. Områdebeskrivelse	10
1.2. Kulturhistoriske forhold.....	12
2. Undersøkelsens rammer	13
2.1. Tid, deltagere	13
2.2. Problemstillinger.....	14
2.3. Metode og dokumentasjon	14
3. Gjennomføring av utgravingsprosjektet	16
3.1. Undersøkelse og observasjoner	17
Snitt ID 211	17
Snitt ID 212.....	18
Snitt ID 210.....	19
Snitt ID 213.....	20
Snitt ID 216.....	21
Snitt ID 214.....	22
Snitt ID 215.....	23
4. Funnmateriale.....	25
4.1. Gjenstandfunn, dateringer og naturvitenskapelige prøver.....	25
5. Resultat.....	25
Vedlegg.....	26

Figurliste

Figur 1: Periodetabell	9
Figur 2: Lokalitetens plassering i terrenget.....	13
Figur 3: Lokalisering av utgravningsområdet.....	11
Figur 4: Gamle vegfar i Skaun.....	12
Figur 5: Arbeidsbilde: Tegning av profil og gravemaskin planerer ut terrenget	13
Figur 6: Oversikt hulveger med snitt.....	15
Figur 7: Rydding av skog før gravemaskinen kan kjøre i hulvegen.....	16
Figur 8: Detaljbilde av fyllitt/Leirglimmerskifer.....	17
Figur 9: Profil 2, snitt 211	18
Figur 10: Profil 3, snitt 212.....	19
Figur 11: Profil 1, snitt 210.....	20
Figur 12: Profil 4, snitt 213.....	21
Figur 13: Profil 7, snitt 216.....	22
Figur 14: Profil 5, snitt 214.....	23
Figur 15: Profil 6, snitt 215.....	24

1. Bakgrunn for undersøkelsen

I perioden 14.11. – 21.11. 2016 ble det foretatt en arkeologisk undersøkelse av et hulveganlegg (Askeladden ID: 122707) på gården Myrin nordre, Skaun kommune, Sør- Trøndelag. Vegene ble snittet med gravemaskin, og det ble i tillegg gjennomført søk med metalldetektor. Anlegget framsto tydelig og markert i terrenget i forkant av undersøkelsen.

I forbindelse med søknad om landbruksveg/traktorveg på Myrin Nordre, ble det i 1999 registrert et hulveganlegg bestående av tre parallelle hulveger. I 2015 ble det av grunneier Bjørn Bergem fremmet ny søknad om bygging av landbruksveg i området. Vegens formål er å gi adkomst for skogsmaskiner for å ta ut hogstmoden skog. Den planlagte landbruksvegen kommer i konflikt med det registrerte hulveganlegget. Med bakgrunn i en oppfatning fra grunneiers side om at dette var næringsveger fra nyere tid, foretok Sør- Trøndelag fylkeskommune en ny registrering av anlegget i desember 2015. Etter å ha registrert anlegget på nytt opprettholdt Sør-Trøndelag fylkeskommune den opprinnelige vurderingen av anlegget som et automatisk fredet hulveganlegg. Sør-Trøndelag fylkeskommune søkte på vegne av tiltakshavere Bjørn Bergem/Sigbjørn Rian om tillatelse til inngrep i ID 122707 den 10.06.2016.

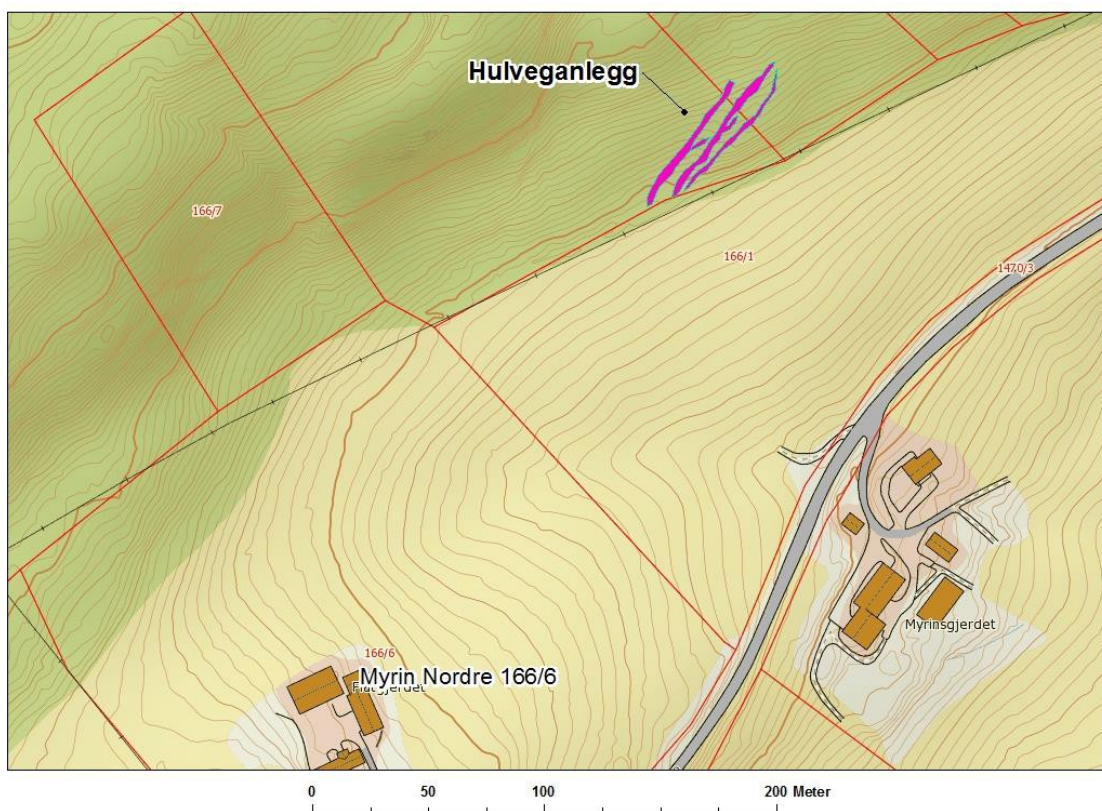
<p>Steinalder Eldre steinalder (9500-4000 f.Kr.) Yngre steinalder (4000-1800 f.Kr.)</p> <p>Bronsealder Eldre bronsealder (1700-1100 f.Kr.) Yngre bronsealder (1100-500 f.Kr.)</p> <p>Jernalder Eldre jernalder (500 f.Kr. – 575 e.Kr.) Førromersk jernalder (500 f.Kr.-0) Romertid (0-400 e.kr.) Folkevandringstid (400-575 e.Kr.) Yngre jernalder (575-1030 e.Kr.) Merovingertid (575-800 e.Kr.) Vikingetid (800-1030 e.Kr.)</p> <p>Middelalder Tidlig Middelalder (1030 – 1130) Høymiddelalder (1130 – 1350) Senmiddelalder (1350 -1537) Nyere tid (1537 -)</p>
--

Figur 1: Periodetabell. Illustrasjon: NTNU Vitenskapsmuseet

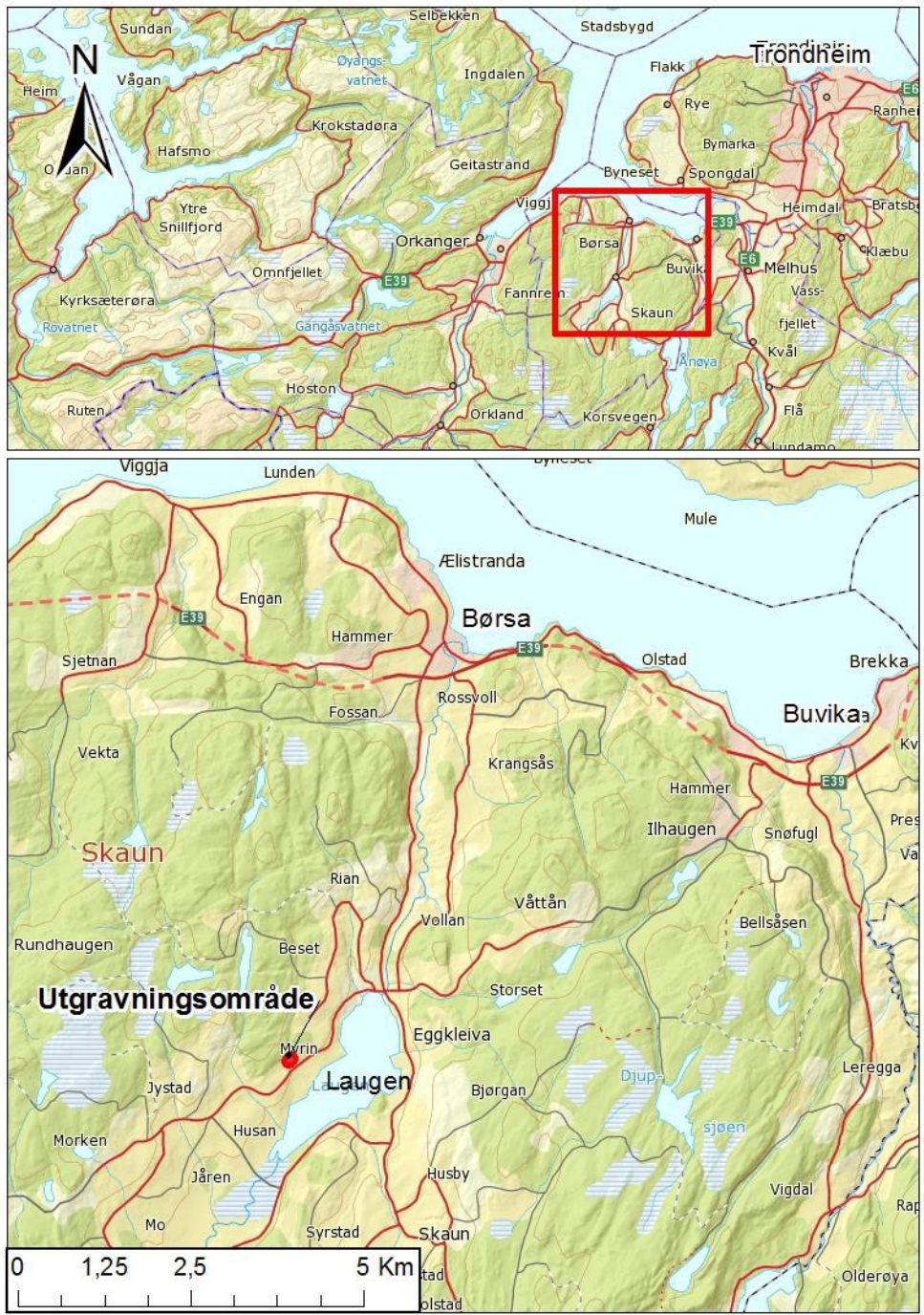
1.1. Områdebeskrivelse

Hulvegene som ble undersøkt er lokalisert i en nokså bratt, skogkledd helling, vest for innsjøen Laugen i Skaun kommune. Det er ca. 200 meter i luftlinje til nærmeste gårdsanlegg, og lokaliteten ligger i nærheten av dyrka mark omkranset av tett granskog. Undergrunnen i området består av humus, torv og mose som ligger over forvitret eller løst berg av fyllitt, fløssberg.

Veganlegget framstår svært tydelig i terrenget og har tre parallelle løp med enkelte kortere sideløp/vegstubber innimellom hovedløpene. Graden av erosjon og nedslitning i løpene varierer. Etter hvert som hulveggen har blitt slitt ned og blitt for dyp har man latt en ny veg gå parallelt med den første.

Figur 2: Lokalitetens plassering i terrenget. Kart: Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet.

Figur 3: Lokalisering av utgravningsområdet. Kart Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet.

1.2. Kulturhistoriske forhold

Ingen øvrige kulturminner er kjent fra gården, og fra området vest for Laugen har vi relativt få funn fra forhistorisk tid. Fra nabogården Jystad kommer imidlertid flere gravfunn fra vikingtid. I 2015 ble det også gjort funn av en konisk spenne fra merovingertid på gården (T26834). Fra andre deler av Skaun kommune har vi bevart flere kulturminner fra jernalderen. Andre kulturminner rundt Laugen er en nylig påvist bygdeborg på Steinsåsen (ID 181160) samt flere funn fra vikingtid på den gamle storgården Husaby. Der ligger også ruinene av en steinkirke fra middelalderen. Gården framstår som et sentrum i bygda i vikingtid og middelalder.

Før vegen gjennom bygda ble lagt om på 1600-tallet lå Husaby ved et knutepunkt for ferdsel (Saltnessand 1950:19-21). Allfarvegen til Nidaros sørfra kom via Svorkmo i Orkdalen ned i Skaun og passerte tunet på Husaby før den fortsatte videre gjennom Buvik mot Nidaros. Fra Husaby førte også en veg i retning Gimsan i Melhus, kjent som Einar Tambarskjelves slektsgård. Spor etter denne vegen ble funnet i 1950 i form av en kavlebru i Eidslimyra sør for Husaby. Kavlebrua har blitt datert til AD 1020-1260. På folkemunne har denne vegen vært omtalt som «Einars veg». I følge Snorre skal Einar Tambarskjelve ha hatt sitt bosted på Husaby i Skaun. Muligens kan hulveganlegget utgravd på Myrin være spor etter gammel ferdsel mellom Orkdal og Skaun i forhistorisk tid og middelalder. I følge Skaun kommune skal det aktuelle vegfarete være rester av en gammel vel mellom Myrin og Eggan. Gamle ride- og kløvveger fra Orkdal over til Skaun skal ifølge Erik Saltnessand ha gått via Syrstadseterene samt forbi By vest for Laugen (Saltnessand 1950:21). For øvrig er det påvist flere gravminner og funn fra jernalderen ved tettstedene Børsa og Viggja ned mot fjorden.

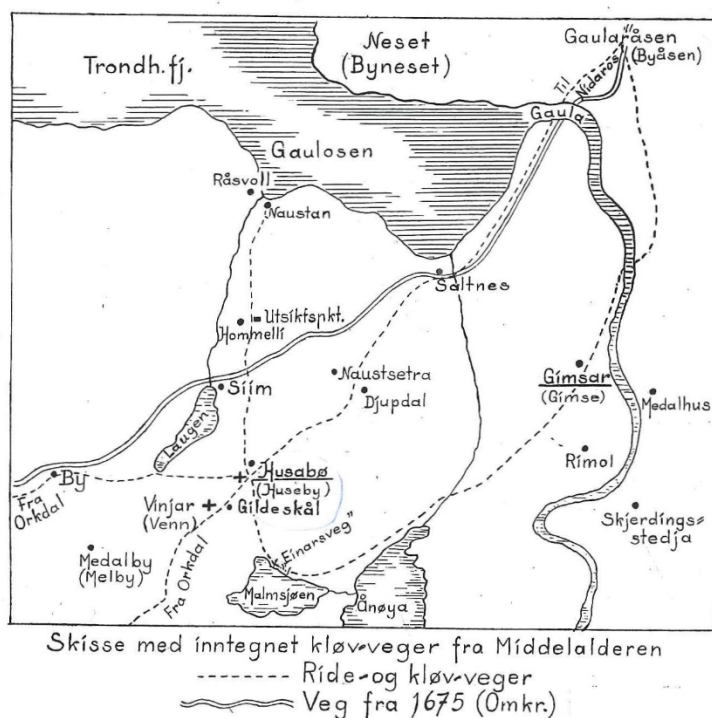

Fig. 4. Gamle veger i Skaun. Etter Saltnessand 1950, s. 20.

2. Undersøkelsens rammer

Den planlagte landbruksvegen ville som tidligere nevnt komme i konflikt med det automatisk fredete hulveganlegget (ID 122707). Vegens formål vil være å ta ut hogstmoden skog i tillegg til å gi adkomst for skogsmaskiner. Av hensyn til forsyningssikkerheten og plasseringen av en høyspentledning i skogkanten er det gunstig at skogen tas ut. Dispensasjon fra kulturminneloven ble gitt delvis på grunn av det ikke forelå alternativer om at en sikker, hensiktsmessig vegtrase kunne legges til andre steder, samt at verdien av de arkeologiske sporene ble vurdert til å være mindre enn tiltakets nytteverdi.

2.1. Tid, deltagere

Undersøkelsen ble utført i løpet av seks dager i perioden 14.11. - 21.11. 2016. Feltpersonellet besto av Synne Husby Rostad (feltleder) og Eilin Iren Antonsen (feltassistent). Prosjektleder for undersøkelsen var Merete Moe Henriksen. Maskinfører var Stig Bakken som stilte med maskin i to dager, innleid fra BN entreprenør Trondheim. Første dagen ble det brukt en 15 tonn stor gravemaskin. På grunn av tett skog og bratt terreng ble det benyttet en mindre, 5 tonn stor gravemaskin (Takeuchi T153). Det ble benyttet metalldetektor for å finne eventuelle løsfunn og gjenstander (Garrett AT Gold Pro i museets eie).

Figur 5: Foran: Tegning av profil. I bakgrunnen: Gravemaskin planerer ut terrenget før snitting av hulveg. Da61128_025. Foto: Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet.

2.2. Problemstillinger

Det visuelle inntrykket en hulveg gir vitner om generasjoners ferdsel i og bruk av et område. Karakteristiske trekk eller definisjonen på hulveger er veger som ligger senket i forhold til det omkringliggende terrengets overflate der senkningen er u-formet i tverrprofil (Gansum 2002:16). Hulveger og deres plassering i tid kan være vanskelig å påvise da de ikke er konstruksjoner, men menneskelig aktivitet som over tid har endret landskapet. En arkeologisk utgravning er en metode for å lokalisere, påvise og klassifisere veger, og hulveger kan fortelle mye om kommunikasjon og kontakt av både sosial, kulturell eller økonomisk art (Gansum 2002:21). Anlegget på Myrin har nok som det framstår i dag blitt brukt over lengre tid, også med bruk inn i nyere tid.

I motsetning til dokumenterbare lag som skyldes akkumulasjonsprosesser (f.eks. kulturlag) som ofte kan dateres ved hjelp av en relativ kronologi, vil ferdsel i en hulveg resultere i negativ stratigrafi, og slike erosjonsprosesser lar seg ikke dokumentere på samme måte som et lag.

Undersøkelsen av hulvegen på Myrin hadde som mål å innhente informasjon som kunne gi svar på hovedproblemstillingene:

- 1) Hulvegens bruksfase. Når var hulvegen i bruk?
- 2) Kan det påvises ulike faser i bruken i vegen?

I tillegg var det et mål med undersøkelsen å få informasjon om bruksintensitet, og i den forbindelse påvise eventuelle spor etter vegforbedrende tiltak.

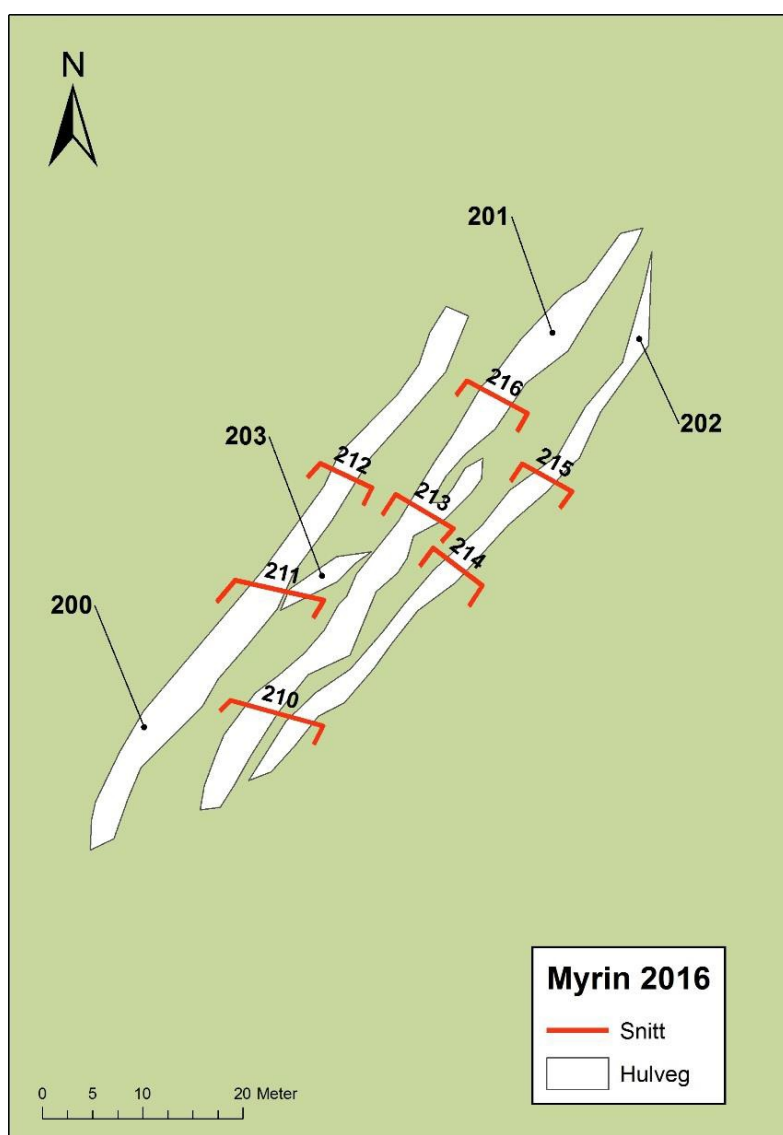
2.3. Metode og dokumentasjon

Selve hulvegtraseen ble ikke innmålt på nytt, og det er tatt utgangspunkt i Sør-Trøndelag fylkeskommunes registreringsundersøkelse. I forkant av gravingen ble området systematisk gått over med metalledetektor. Selve hulvegløpene ble undersøkt først, og det ble også søkt i en utvidet sone på ca. to meter utover fra vegen og rundt hulvegløpene i tillegg. Etter graving ble området igjen gjennomgått med metalledetektor med en noe utvidet sone rundt utgravningsområdet. Det ble tatt oversiktsbilder av de ulike hulvegløpene før gravemaskinen ville rulle over området. Hver hulveg ble fotografert, med og uten fotostang.

Hulvegene ble snittet på tvers av vegens lengderetning med gravemaskin. I løpet av to dager ble det til sammen gravd syv snitt: to profiler i den øvre hulvegen (Intrasis ID 200), to profiler i den midtre hulvegen (ID 201) og to profiler i den nedre hulvegen (ID 202). Det ble også lagt et fellessnitt gjennom begge hulvegene med ID 201 og 202. Profilene ble

dokumentert med foto og tegning i skala 1:10. Bildene er innlagt i fotobasen til Universitetenes samlingsdatabaser. Disse bildene er gitt filnummer Da61128. Profiltegninger av snittene er blitt rentegent digitalt i Adobe Illustrator og inkludert i denne rapporten.

Det var planlagt innmåling av alle profilene med RTK-GPS med CPOS, men tett skog gjorde innmålingen vanskelig. Det ble i stedet brukt kompass og oppmåling med målebånd for å kunne knytte de ulike snittene til hulvegløpene. Disse målingene ble i etterkant lagt over og tilpasset omtrentlig til den innmålingen Sør-Trøndelag fylkeskommune gjorde av hulvegene i 2015. Det ble opprettet egne Intrasis ID nummer for hulvegene og snittene.

Figur 6: Oversikt snitt og hulveger med Intrasis ID-nummer. Illustrasjon Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet.

3. Gjennomføring av utgravingsprosjektet

På grunn av svært tett skog og kraftige trestammer langs enkelte partier av hulvegtraseen ble snittene lagt der det var mulig for gravemaskinen å ta seg fram. Enkelte steder var den eneste måten å få lagt snitt på å kjøre med gravemaskinen i hulvegløpet. For å velge rett område for snittene ble det stukket med jordbor i forkant. Dette ble gjort for å utelukke uegna områder der undergrunnen var svært tynn og dermed ikke ville gi særlig mye informasjon med tanke på ulike faser og bruksintensitet av vejen. Det ble fort klart at undergrunnen for det meste var tynn torv og humus over fløssberg, men enkelte steder i hulvegtraseen lot det seg gjøre å legge snitt der overflaten besto av mer akkumulerte masser.

Figur 7: Rydding av skog før gravemaskinen kan kjøre i hulvegen. Da61128_022. Foto Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet.

Figur 8: Detaljbilde av Fyllitt/Leirglimmerskifer. Løst berg kalles fløssberg. Da61128_026. Foto Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet.

3.1. Undersøkelse og observasjoner

Hulveg Intrasis ID: 200

Det øverste og vestligste hulvegløpet beliggende i sørøstvendt hellende li. Orientering NØ- SV, lengde ca. 60-65m. Varierende bredde mellom 1,5-2m. I denne hulvegen ble det lagt to snitt:

1) Snitt Intrasis ID 211

Observasjoner: Humus og torv over fløssberg. Ingen fyllmasser som tilsier en forbedring av veggen eller ulike bruksfaser. Det er en mindre tydelig nedslitning/slitasje av veggen, det vil si bunnen av «kuttet», ca. 40 cm. Det er også mindre grad av nedslitning i sideløpet/vegstubb (intrasis ID 203) mot øst. Sideløpet framstår mer tydelig på overflaten før graving.

Figur 9: Profil 2, snitt ID 211. Mulig sideløp (ID: 203) til høyre. Da61128_027. Foto Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet.

2) Snitt Intrasis ID 212

Observasjoner: Ligger nordøst for snitt 211. Laget er 50-60 cm tykt med en blanding av fløssberg, humus og torv. Ingen fyllmasser som tilsier en forbedring av vegen eller ulike bruksfaser. Mindre grad av nedsliting/slitasje: ca. 30-40cm.

Figur 10: Profil 3, snitt ID 212. Da61128_030. Foto Eilin Iren Antonsen, NTNU Vitenskapsmuseet.

Hulveg Intrasis ID 201

Det midterste og tydeligste hulvegløpet. Orientering NØ-SV, lengde ca. 70 m. Varierende bredde mellom 2-3 m. Betydelig dypere og mer markert veg i sør, mens den flater ut og forsvinner i nord. I denne hulvegen ble det lagt tre snitt:

1) Snitt Intrasis ID 210

Observasjoner: Det eneste snittet i undersøkelsen som kutter gjennom to hulveger. Humus og torv over fløssberg. Ingen fyllmasser som tilsier en forbedring av vegegen eller ulike bruksfaser. Lagtykkelsen varierer mellom de to ulike løpene, 50 cm på den ene siden mens nedslitingen er betydelig mer på den andre siden i det andre løpet, opptil 170 cm hvis man måler fra vollen og til bunn av «kuttet».

Figur 11: Profil 1, snitt ID 210 gjennom to hulveger. Intrasis ID 201 til venstre, ID 202 til høyre. Da61128_019. Foto Synne Husby Rostad, NTNU Vitenskapsmuseet.

2) Snitt Intrasis ID 213

Observasjoner: Tynt lag med humus, torv, mose og røtter over fløssberg. Mindre grad av nedslitning/erosjon, ca. 30 cm. Ingen fyllmasser som tilsier en forbedring av vegen eller ulike bruksfaser.

Figur 12: Profil 4, snitt 213. Da61128_031. Foto Eilin Iren Antonsen, NTNU Vitenskapsmuseet.

3) Snitt Intrasis ID 216

Observasjoner: Svært tynt lag av mose og humus over fløssberg. Ingen fyllmasser som tilsier en forbedring av vegen eller ulike bruksfaser. Snittet er lagt i et område av hulveganlegget der U-formen framstår visuelt mest markert. Samtidig er laget over berget tynnest. Det er ingen steder av hulvegen (ID 201) som har særlig tykke lag. Nedslitning/erosjon ca. 30 cm.

Figur 13: Profil 7, snitt 216. Da61128_037. Foto Eilin Iren Antonsen, NTNU Vitenskapsmuseet.

Hulveg Intrasis ID 202

Det nederste og sydligste hulvegløpet. Orientering NØ-SV, lengde ca. 70 m. Varierende bredde mellom 2-2,5 m. Betydelig dypere og noe mer V-formet profil enn de andre hulvegløpene. Sterk erosjon/nedslitning i hulvegløpet, særlig i sørvest. I denne hulvegen ble det lagt tre snitt:

1) Snitt Intrasis ID 210 (Se over).

2) Snitt Intrasis ID 214

Observasjoner: Humus, torv, og grussand over fløssberg. Ingen fyllmasser som tilsier en forbedring av vegegen eller ulike bruksfaser, selv om man her har en profil der lagene framstår litt tykkere og mer sand- og grusblandet. Nedslitning/erosjon: ca. 80 cm.

Figur 14: Profil 5, snitt 214. Da61128_034. Foto Eilin Iren Antonsen, NTNU Vitenskapsmuseet.

3) Snitt Intrasis ID 215

Observasjoner: Humus og torv over fløssberg. Ingen fyllmasser som tilsier en forbedring av vegen eller ulike bruksfaser. Tydelig nedsliting/erosjon, 80-90 cm. Hulvegløpet (ID 202) skiller seg fra de andre hulvegene ved at bunnen enkelte steder har en mer v-formet profil og betydelig smalere bunn.

Figur 15: Profil 6, snitt 215. Da61128_035. Foto Eilin Iren Antonsen, NTNU Vitenskapsmuseet.

4. Funnmateriale

4.1. Gjenstandsfunn, datering og naturvitenskapelige prøver

Bortsett fra moderne gjenstandsfunn som piggtrådgjerde, spiker og annet ubestemmelig metallskrot ble det ikke funnet gjenstander som kan knyttes til bruken av hulvegen i en historisk og arkeologisk kontekst. Uten gjenstandsfunn har man heller ingen sikre holdepunkt med tanke på datering av hulvegen. Det var satt av midler til fem pollenanalyser for å kunne belyse vegetasjon og aktivitet langs vegen. Dette kunne si noe om vegens endringer gjennom tid, og dermed hvilken kontekst den har inngått i. Da det ikke var mulig å påvise spor etter forbedringer eller ulike bruksfaser i de ulike snittene lagt i hulvegtraseen, og det heller ikke ble gjort daterbare gjenstandsfunn i tilknytning til traseen, ble det ikke innsendt prøver for verken analyser av pollen eller ¹⁴C.

5. Resultat

Hulvegene på Myrin kan etter graden av nedslitning i terrenget si mer om undergrunnen enn det forteller om mengden av ferdsel. Der det har vært dårlig stabilitet i undergrunnen vil man i et hellende skogsterreng prøve å utnytte bredden i terrenget og dermed få flere parallelle hulvegløp (Gansum 2002:111). Ut i fra denne arkeologiske undersøkelsen fikk vi dokumentert tre hulveger som er brukt over lengre tid, men der nærmere tidfesting og bruksfase er mer uklart. Det er først når hulvegene settes inn en større sammenheng i en relasjon med andre kulturminnetyper, og man unngår å analysere dem isolert at man kan komme nærmere spørsmålet om hvor gamle vegene er (Gansum 2002:34).

Ved hjelp av metalledetektorfunn i/ved hulvegtraseen kunne man påvist vegens bruksfase. Forutsetningen ville vært at man kunne knyttet gjenstandene til bruk av vegen; enten ved at de forekom i stratigrafiske kontekster som tilsa dette, eller at de var av en slik karakter og lå i så nær tilknytning til vegen at de kunne knyttes til ferdsel på den. Hestesko og hestekosøm er eksempler på slike gjenstander. Skaun har i forhistorisk tid ligget sentralt plassert i forhold til ferdsel, og hulvegssystemet på Myrin er en av flere hulveger i Skaun som har inngått som ledd i et større kommunikasjonssystem som har forbundet områdene Orkdal, Skaun og Melhus. Til nå er det kun anlegget på Myrin som er registrert. Flere av de sentrale gårdene i Skaun og Melhus som Husaby og Gimse ligger sentralt plassert i forhold til ferdsel. Undersøkelsen av anlegget på Myrin ga imidlertid ikke klare svar på ferdselens alder i akkurat dette området.

Litteratur

Gansum, T 2002: *Hulveger – Fragmenter av fortidens ferdsel. Hulvegprosjektet i Vestfold.* Kulturhistorisk forlag.

Saltnessand, E. 1950: *Hvor bodde Einar Tambarskjelve? Husabø eller Gimsar?* F. Bruns bokhandels forlag. Trondheim.

6. Vedlegg

Vedlegg 1 Oversikt strukturer

Vedlegg 2 Fotoliste

Vedlegg 3 Profiltegninger av snitt gjennom hulveger

Vedlegg 1

Oversikt strukturer med intrasis ID

Hulveg	Snitt	Profil
200	211	2
	212	3
201	210	1
	213	4 (Ikke tegnet)
	216	7
202	210	1
	214	5
	215	6
203	211	2

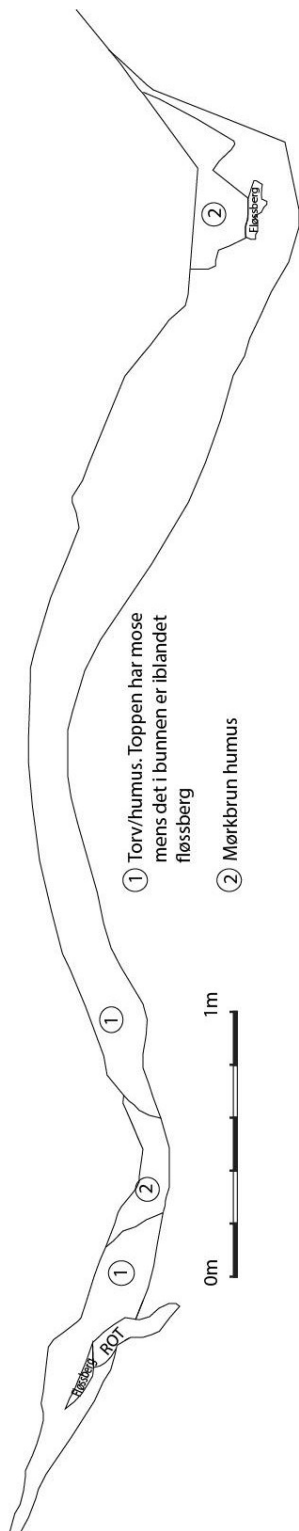
Vedlegg 2 Fotoliste Myrin 2016

Filnavn	Motivbeskrivelse	Retning sett mot	ID
Da61128_001.tif	Øvre hulveg	NØ	200
Da61128_002.tif	Midtre hulveg	NØ	201
Da61128_003.tif	Midtre hulveg mulig vegkryss, vegstump til høyre	NØ	201, 203
Da61128_004.tif	Nedre hulveg	NØ	202
Da61128_005.tif	Nedre hulveg, arbeidsbilde	SV	202
Da61128_006.tif	Midtre hulveg	SV	201
Da61128_007.tif	Nedre hulveg fotostang	NØ	202
Da61128_008.tif	Nedre hulveg fotostang, arbeidsbilde	NØ	202
Da61128_009.tif	Nedre hulveg fotostang	SV	202
Da61128_010.tif	Midtre hulveg fotostang	SV	201
Da61128_011.tif	Oversiktsbilde fotostang mellom øvre og midtre hulveg	S	200, 201
Da61128_012.tif	Oversiktsbilde fotostang øvre og nedre hulveg	SV	200, 201
Da61128_013.tif	Oversiktsbilde fotostang midtre og nedre hulveg	SØ	201, 202
Da61128_014.tif	Arbeidsbilde, 15 tonn gravemaskin	S	
Da61128_015.tif	Første snitt med 15 tonn gravemaskin	NØ	210
Da61128_016.tif	Profil 1, to hulveger, målestokk 1m	NØ	210, 201, 202
Da61128_017.tif	Profil 1, målestokk 50cm	NØ	210, 202
Da61128_018.tif	Profil 1, målestokk 30cm	NØ	210, 201
Da61128_019.tif	Profil 1, to hulveger, målestokk 30cm	NØ	210, 201, 202
Da61128_020.tif	Snitting av hulveg, 5 tonn gravemaskin	NØ	214
Da61128_021.tif	Arbeidsbilde, tett skog	S	201
Da61128_022.tif	Arbeidsbilde, rydding av skog	S	201
Da61128_023.tif	Arbeidsbilde. Tegning av profil og besøk i felt	SV	
Da61128_024.tif	Arbeidsbilde, tegning av profil 1	S	210
Da61128_025.tif	Arbeidsbilde. Tegning av profil. I bakgrunnen: Gravemaskinen planerer ut terrenget	N	
Da61128_026.tif	Detaljbilde av fløssberg		
Da61128_027.tif	Profil 2, oversiktsbilde	NØ	211
Da61128_028.tif	Profil 2, målestokk 1m	NØ	211
Da61128_029.tif	Profil 2, målestokk 1m	NØ	211, 203
Da61128_030.tif	Profil 3, målestokk 1m	NØ	212
Da61128_031.tif	Profil 4, målestokk 1m	NØ	213
Da61128_032.tif	Profil 4, målestokk 1m	NØ	213, 201
Da61128_033.tif	Profil 4, målestokk 1m (høyre halvdel av profilen)	NØ	213

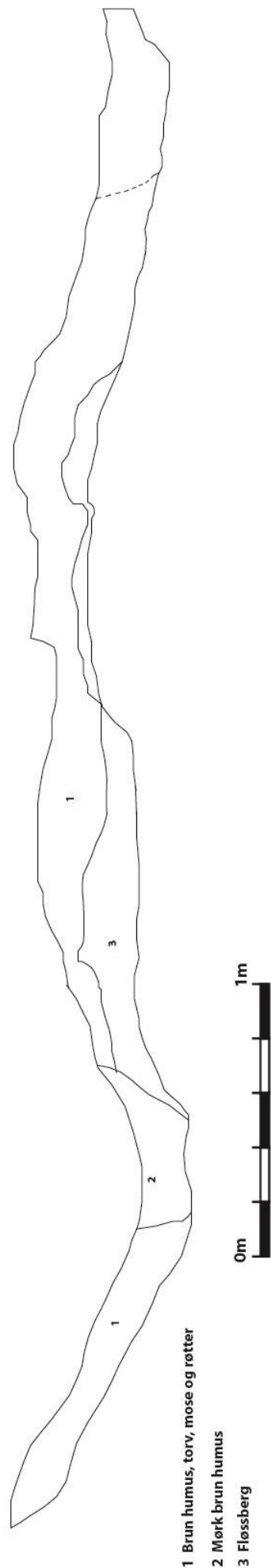
Da61128_034.tif	Profil 5, målestokk 1m	NØ	214
Da61128_035.tif	Profil 6, målestokk 1m	NØ	215
Da61128_036.tif	Profil 6, målestokk 50cm	NØ	215
Da61128_037.tif	Profil 7, målestokk 1m	NØ	216
Da61128_038.tif	Arbeidsbilde, tegning av profil 3	ØSØ	212
Da61128_039.tif	Arbeidsbilde fotostang, sjakt gjennom hulveg	S	214, 202

Profil 1 (ID:210) Kutter gjennom to hulveier, ID:201 og ID:202

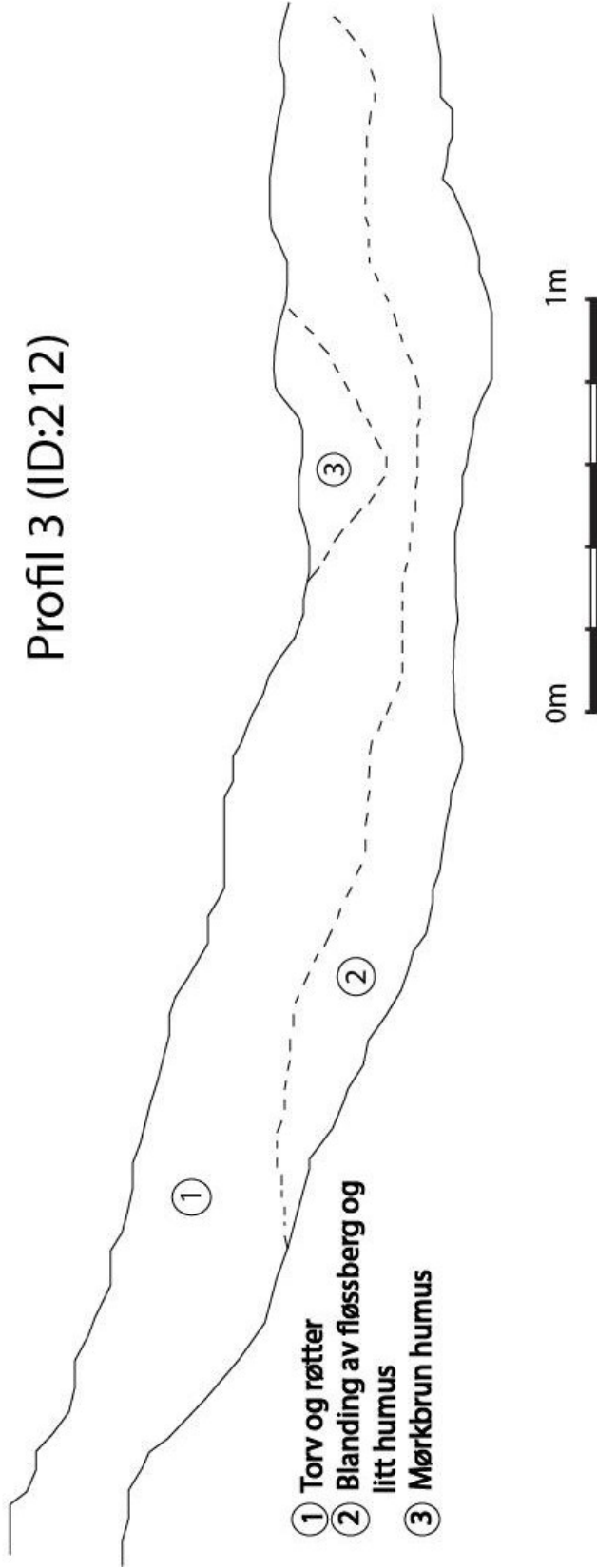

Profil 2 (ID:211)

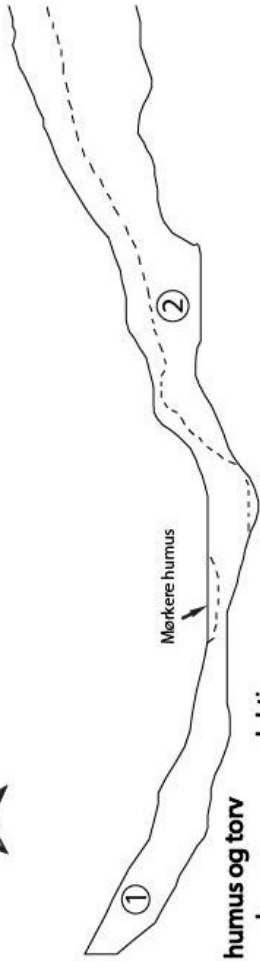
Profil 3 (ID:212)

- ① Torv og røtter
- ② Blanding av fløssberg og litt humus
- ③ Mørkbrun humus

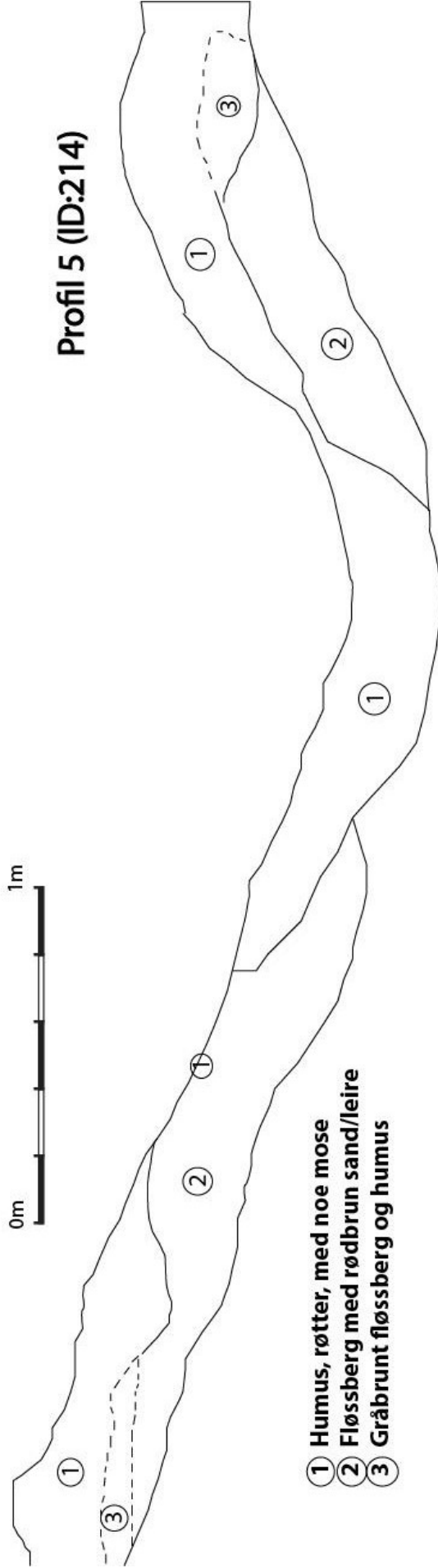

Profil 7 (ID:216)

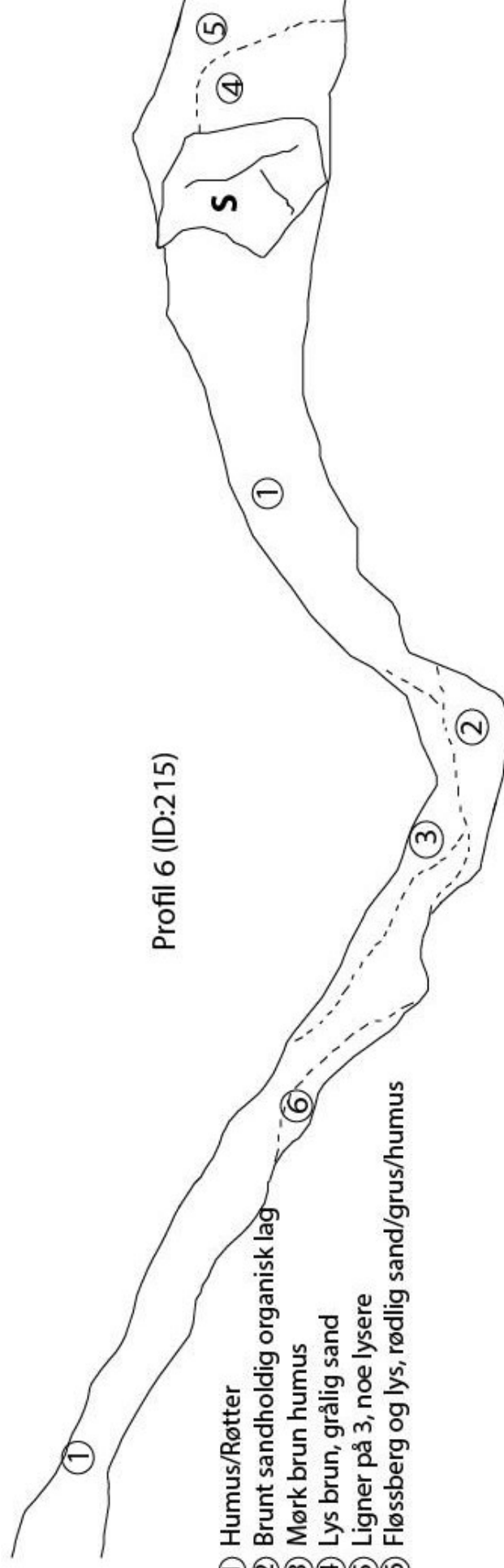

- ① Mørk brun humus og torv
- ② Lys brun/brun humus, mer sandaktig

Profil 5 (ID:214)

- ① Humus, røtter, med noe mose
- ② Fløssberg med rødbrun sand/leire
- ③ Gråbrunt fløssberg og humus

Profil 6 (ID:215)

- ① Humus/Røtter
- ② Brunt sandholdig organisk lag
- ③ Mørk brun humus
- ④ Lys brun, grålig sand
- ⑤ Ligner på 3, noe lysere
- ⑥ Fløssberg og lys, rødlig sand/grus/humus

NTNU Vitenskapsmuseet er en enhet ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, NTNU.

NTNU Vitenskapsmuseet skal utvikle og formidle kunnskap om natur, kultur og vitenskap. Museet skal sikre og forvalte de vitenskapelige samlingene og aktivisere dem gjennom forskning, formidling og undervisning.

Seksjon for arkeologi og kulturhistorie har forvaltningsansvar for automatisk fredete kulturminner og skipsfunn i Nordmøre, Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag, nordlige Romsdal og Nordland til og med Rana. Seksjonen foretar arkeologiske undersøkelser på kulturminner over og under vann, i henhold til kulturminneloven.

ISBN 978-82-8322-154-1

ISSN 2387-3965

© NTNU Vitenskapsmuseet

Publikasjonen kan siteres fritt med kildeangivelse

www.ntnu.no/vitenskapsmuseet